

خطوط نابینا

ف ص ق ر ش ي ث خ ذ ض ط غ

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript's content, featuring various symbols and characters.

قسم دیگر از سرواژه حجاب
غفور و رحیم است ثبات
طحا کصلافت معجنا

حکومت

[illegible]

A	S	P	T
P	P	S	A
P		T	P
P	P	A	S

۴	۳	۴	۵
۳	۴	۵	۶
۵		۶	۷
۴	۵	۶	۷

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16

2		4
1	3	5
6	7	8

ن حَوْلَا وَ قَبَائِلُ ه رَوَّ بَائِلُ ي لِكَبَائِلُ فَضَلُ
بروزم حروف ۲۸ گانه بکسب بر بروج در ده گانه فستمر کرده اند پس از ترتیب
و قوت این از دو طریقت این است که بر هر یک قسم زده اند حاکم بآلین تارکے
اع ۵ طح ف سن بنفقه از داده اند که هر یک صد و نوسند پس بنسبت
ها اَعْدُ هَطُ ح حفش جاز ط هوائی ق ی ص غ
ظا ل ف ض م ث ه و ا و داده اند که جوز از این و لوست برینست بقبض صغظ
ی ظکض بادر ط هوائی س ل ز ث ن و د بنفقه مکر داده اند که هر یک
و عرب و ح ت ب برینست ج س ل ز ث ن یا نود بادر ط هوائی
ج م ز ب خ ت و بنفقه مکر داده اند که نور و بنفقه برینست اجهر
ه ر ج ط ا ح ن ف ض ل ا که حروف ۱۰ گانه را بقیته و کچکچ شمر کرده اند
انفراد و این سیرا را پ داده اند که اگر تغییر عقل و عوارض از این عید و اواب باشد
و هر سیر و ازان طرز کرده اند حروف مفردة عا رة مفصولة شمر این است آ
و محال م ن ع ا ع ا ب اینها در ترکیب هر چه افشخ است ترکیب حرف
مفصولة عا رة مذکوره او یکم ع حروف مفردة بادر و محزوف
این است ب د خ ط ف ض ق ی ا ع ا ب اینها در ترکیب هر چه افشخ است
ترکیب حروف مفردة مذکوره بد خط ف ض ق حروف مفردة ترکیب مذکوره این
این است ع ا ب اینها در ترکیب هر چه افشخ است ترکیب حروف مفردة
ترکیب حروف ترکیب اینها در ترکیب هر چه افشخ است ترکیب حروف مفردة
حروف مفردة یا بسبب مفصولة یا بدیه این است ج ز ل س ف ت
ع ا ع ا ب اینها در ترکیب هر چه افشخ است ترکیب حروف مفردة یا بسبب مفصولة
ج ز ک ف ض ل ا ن ن ز ط ی ف ا ح ف ق ا ن این علم حروف حروف اینها در ترکیب

اصل

فستردید است کجایست حرف و لازم رطوبت و بهجت باجارت و رطوبت
و بهجت با برودت و بین قسمین را اعمال غریبه بخورند و علوم علیه و انست
این است نادر بویضط هوا اطمه فشدن آسمان در جلا خخ ماء
جی کسقتن و غرضی که از این قسم کجاست حرف مفرده که در این تقدیر
الف عاره به بارده جی رطوبت با باره فخر به اگر حرف مفرده را خست دیگر کرده است
لو اک سو خیا که از بار و بار و رطوبت پس از هر کی حرفه که در رتبه با عاره که
خاص نیست نوی که لو اک داده اند بر این وضع ل آجهت می و نیز در خ
بکشیح سس استظه مفید غ و نقصیض را حیطی و در اعمال کثیره عا
که محتاج کجاست حرف لو اک شوند بر جوع با این باید که در چاک در ۱۳ ادم است و کجاست حرف
ه وی باید در نقص حرف و خ فخر و بیج و دیگر عا اوقات ظاهر شود
پس می باید که بدانیم که در روز زهره آدینه و شب زهره شب شنبه است و در شنبه شنبه است
در شنبه شنبه است و نیز باید که ساعت هر یک که شنبه است و زهره بدانیم با عمل در شب
مخدرات خود در یک ذکر و مطهر و عرفان و غیره و شور و شمس بخوابی سعد
و سند روس خود صبح و غار و در این عهد و فراسادی باید که حرف حش فخر بدان
ای که که تم و ده که که صاحب سر از معرفت بخند فخر عاره نیست فعل اصل باشد
و از سر دانش عمل پیدا کرده باشد فائده جامعه عمل کثیره عا که معلوم خواهد شد که نوع
نوع اول کثیره است که هر یک می فایض طر و دغایت آن است که چون کثیره است که در خانه
حروف طر اول در آخر مطهر با زباف اعداد آن حروف جمع کند حساب نهجی و بر
حروف کثیره نهجی وضع کند بطریق طبعی از وی فایضی که خاصیت آن است پیدا

لكعقسيه و دو بر دساته باد دساته با در دنده با در دساته چو
 در فانه خود بخشد فطر باشند فطر بطرث با س با نه سول ننه و بخوره با ی
 بر آتش می نند اندك اندك از زمان نند اندك اندك فایت فاطر از عمل سول
 انجود فطر نولد را هم ترکیب کرده و حراب زده بر پاوه حور زرد یا فید نوب و چون
 انجود فطر حراب زده باشند آن را اهل حراب بخوانند و بخور را که حروف بر او نوشته
 چون به سجد و در حراف دانی نند دروغن کا و عمل در حراف دال ریز و چنان که دروغن
 و عمل کی و حراف رانی افزه و در این هم حالات از فاندن این حروف معرب عالی باشد
 و روی حراف سوی ننه و نزل مطکور نند و خود را بر حراف نند و در موضع که این کلمات
 بعد دروغنی که در سطر حور سبت که بر حور نوشته بخوانند و این خواندن دروغنی که فید
 می خوانند کلمات این است اقسمت علیکم یا ابراهیم الملوک و
 السفلیه کل اسم حاصل من نكسوه هذه الحروف من سلا
 ربنا و ربکم و الهنا و الهکم و من اسماء رب سائلکم من
 الملائکه المقربين و الاسما و اح المفلحین ان فحینونی المحبه
 فم این فم و بنه سجد الی الی الی اگرنا این کلمات بخوانند شد خوش و خوش
 تمام شد فها و آه خواوش نشیند آلفه که نام شود که مقصود ما شود و فها
 که بسیار بود که در این حالت این عمل فید تمام شود باشد که مطوب بر آید باشد

فعل
 المفلحین

لاجه کتاب

بیلدین

و یکروایت دیگر چنان است که فیدیه نیز بعد از حروف آن طر معرب باشد و فیدیه آن یک طر
 حاصل معرب یا بدوین باشد در پشت حریر فیدیه هم طالب مطلوب را با حروف زهره
 یا حروف شتری که مفذع است با و ز و د مزوج نویسد مفعول و یکبار کند
 تا مزوج شد و آن را بر پشت فیدیه نویسد و فیدیه در این شمار حسن و علی را با حروف ه
 که مفذع است با حروف می که و ز و د از تنویس مفعول و یکبار کند
 تا مزوج شود و آن را بر پشت فیدیه نویسد بر این مثال با حروف زهره خ سن ع ای
 م ف ف ذ ع نوع سیم از کثیر اسم طالب مطلوب با آنچه تحت و این حرف انواع است
 چون رعایت شرایط کرده باشند و در قافیه عمل به جا آورده و خط در عمل واقع نشده
 بر قافیه شایع مختلف متصدی این عمل باید که در وقت دعوت معلوم شده از م بال
 یا در روز یا در شب که هر یک از این روز و شب معلوم گشته بدو هر چه در بایست می باشد
 در عمل حاضر کرده بخواند در آید و هر کس نماز استخاره کند در روز حضرت حق نمی خورد
 در آن عمل نخواهد و حروف طالع طالب و حروف طالع مطلوب که آن به بر وجه مغلط است
 استخراج کنند و در هر طر دهند و الکنه این طر طالع را طالعین را با یکدیگر استخراج و تقدیم
 حروف طالع طالب تا غیر حروف طالع مطلوب و از این استخراج حروف طالعین آنچه
 در هر طر آن بود در طر باید نهاد پس حروف سیم طالب و حروف سیم مطلوب را بر

1. A

www.paydownload.ir

۱۰۴

مذکورہ ایک عہدہ شریف

[illegible]

115

[illegible]

م	غ	ن	ی
۵۱	۹	۱۱۹	۹۹۹
۱	۴۱		۲۲
۱۰۰۱	۳	۶	۴۹

۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴
۱۵	۱۶	۱۷	۱۸
۱۹	۲۰	۲۱	۲۲

و بعد و بجا آمد و حاصل هر یک مربع لوله است اما این طریقه منظر هر چند که در آن فایده بسیار است
توان کرد و فضا در خواص از زوج از زوج اما عدد زوج از زوج که کمتر خواهد بود و در آن فضا
نمیگردد و فضا را بعد از این که در این سطح را برشند بنام دهم هم و معطی کرد و در سطح مربع
در تمام در مربع و در کشند و عدد و طالب مطلوب در آن ملک نشاند چون این مربع را خود ملازم
مطلوبش ظاهر شود نشان این است و اولی هم آخواص خود و بعد از آن است که چون قریص

1A	KY	K.1	T
K.2	T	1K	KY
4		1A	1Y
K.	10	1	T.

۴۲

آنچه باشد فخر ز بل باشد این مرید نشاند
هر زبل که بود کلاه دارد آتش نه و خشم
بانه و کرات از کس نیست و هم خص
در خط و کمر در هر کس نه نفوذ از

میان آن شخص و آقا میرزا در کورستان دفن کند نهاده است

15	21	26	1
25	3	13	23
5		14	11
19	9	4	29

که در این امر که در دست تو قرار گرفته است
و که در میان ما و تو قرار گرفته است
این امر که در میان ما و تو قرار گرفته است
مردمان را در این امر قرار داده است

Fi

المحكمة

張

115

و خواص بسم الله بدست خوش کوا بر سبک کمر هر چه خواهر سبک کمر چون کمر منظر احسان
 و هیچ میسر و سر بر سر نشسته بند بر سبک کمر این فریغ در دست منور و نورانی است ۱۶۰ نوبت کمر
 و شرط خواندن آن است که اول و غنیمت افروخته و هر کس که غنیمت افروخته و در کف اول ۱۹ بسم الله الرحمن
 بگوید و بعد از آن که بگوید و در کف دوم ۱۹ بسم الله الرحمن بگوید و بعد از آن که بگوید و در کف سوم ۱۹ بسم الله الرحمن بگوید
 بکشد و عدد در کف بکشد و عدد مذکور بگوید و بعد از آن که بگوید و در کف چهارم ۱۹ بسم الله الرحمن بگوید
 کذا مضرب ثانی بر این فریغ و کذا و کذا در کف اول این هر که در کف پنجم ۱۹ بسم الله الرحمن بگوید
 شوق و شگفتی در این نیست و اگر کبریا بکشد و بعد از آن که بگوید و در کف ششم ۱۹ بسم الله الرحمن بگوید
 کن ده بگوید و در کف هفتم ۱۹ بسم الله الرحمن بگوید و در کف هشتم ۱۹ بسم الله الرحمن بگوید
 چون این آیه را بر سبک کمر خواند و هر چه خواست بکشد و در کف نهم ۱۹ بسم الله الرحمن بگوید
 و در یکسری فریغ بخواند و در یکسری فریغ بخواند و در یکسری فریغ بخواند

۱۸۹	۲۰۲	۱۹۹	۱۹۶
۲۰۰	۱۹۵	۱۹	۱۹۱
۱۹۲	۱۹۶		۱۹۱
۲۰۳	۱۹۲	۱۹۳	۱۹۱

بسم	الله	الرحمن	الرحیم
الرحیم	الرحمن	الله	بسم
الله	بسم		الرحمن
الرحمن	الرحیم	بسم	الله

الرحیم

خواص و الهام الی واحد چون این در هر روز بخواند و در کف هفتم ۱۹ بسم الله الرحمن بگوید
 بنظر من در کف این فریغ غنیمت آید و هیچ نماند و با او براری شود و کذا و کذا
 و در کف اول که در کف این و در کف ششم ۱۹ بسم الله الرحمن بگوید و در کف هفتم ۱۹ بسم الله الرحمن بگوید

۲۲۱	۲۲۱	۲۲۱	۲۲۱
۲۲۲	۲۲۲	۲۲۲	۲۲۲
۲۲۳		۲۲۹	۲۲۳
۲۲۴	۲۲۵	۲۲۳	۲۲۴

۲۳۶

۱۱۸

در هر روز

از نه نو باز دست فلک نشسته
 آسمان را در کین ال منبر
 فارس اگر در هفتاد و یک ساله که بودم
 از بهوش از که رفعت که در کتب
 قوس چو ز بسکه در چو خفا که
 در این برام زارین زرد در که در کتب
 در و است چون سرو سار که
 یک از چو شش از فضا که در کتب
 گویند دارند غم که با شادین خدای
 شنید که در ضعف و خست که در کتب

از به نو باز دست فلک نشسته
 آسمان را در کین ال منبر
 فارس اگر در هفتاد و یک ساله که بودم
 از بهوش از که رفعت که در کتب
 قوس چو ز بسکه در چو خفا که
 در این برام زارین زرد در که در کتب
 در و است چون سرو سار که
 یک از چو شش از فضا که در کتب
 گویند دارند غم که با شادین خدای
 شنید که در ضعف و خست که در کتب

مژده را بکشتن بهار از این زمان
 چو دانه نفع در بهار
 به در است بکشتن بهار از این زمان
 در بهار کشتن بهار از این زمان
 زاده ز بهار بهار زاده ز بهار
 در کمر کوشش دوران
 از بهار است بهار از این زمان
 در کمر کوشش دوران
 آن مرد به بهار کشتن بهار
 صد خان کشتن بهار از این زمان
 نفوس به بهار کشتن بهار
 در کمر کوشش دوران

سال در شش شش شش شش شش شش
 به شب بهاران به زار
 شش در شش شش شش شش شش
 در کمر کوشش دوران
 بهار از این زمان
 در کمر کوشش دوران
 بهار از این زمان
 در کمر کوشش دوران

و من است از بهار شش شش شش
 در کمر کوشش دوران
 در کمر کوشش دوران
 بهار از این زمان
 در کمر کوشش دوران
 بهار از این زمان
 در کمر کوشش دوران
 بهار از این زمان
 در کمر کوشش دوران

۱. در صورتی که در یک سال
 ۲. در صورتی که در یک سال
 ۳. در صورتی که در یک سال
 ۴. در صورتی که در یک سال
 ۵. در صورتی که در یک سال
 ۶. در صورتی که در یک سال
 ۷. در صورتی که در یک سال
 ۸. در صورتی که در یک سال
 ۹. در صورتی که در یک سال
 ۱۰. در صورتی که در یک سال

<p>لما في السموات وما في الارض من شيء الا باذنه</p>	<p>يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء</p>	<p>وقد كبر السماوات والارض من قوة عظمتها والعظم</p>
<p>لما في السموات وما في الارض من شيء الا باذنه</p>	<p>الله الذي لا يحيى القيوم لا يأخذ له سنة ولا نفام</p>	<p>وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء</p>
<p>لما في السموات وما في الارض من شيء الا باذنه</p>	<p>يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء</p>	<p>الله الذي لا يحيى القيوم لا يأخذ له سنة ولا نفام</p>
<p>لما في السموات وما في الارض من شيء الا باذنه</p>	<p>الله الذي لا يحيى القيوم لا يأخذ له سنة ولا نفام</p>	<p>وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء</p>

له ما في المصنفات
في شرح من فاضل
نفع
اسلاما فانه

[illegible]

باب دیگر از این کبریا در دیده باشند بنویسد زبان بدین آیه توبه و در هر کس کان
درست باشد بدین نحو هر کس در دینش در عفو مشرعی باشد فروز و قاف
انجمن من امر الله رحمة الله وبركاته عليكم اهل البيت انه حميد مجيد
باب دیگر فرموده اللعق فليغفر الله له سحابة سبحان الله ذنبي الشان دائم الطمان
عظيم البرهان ثم يقول يا مشج البطون الجاهل ويا سراج الجوب العلو
ويا مسكن العروق الضاربة ويا منوم العيون الساهرة سكر عروقي
الضاربة واذن لعننى نوما عاجلا مرغوم فغفر الله له اللهم الى
يهود نك من الاحلام ومن شر تسوء الاحلام وان يلعب من
ان يتلاعب في كتمان في اليقظة والنام النوع الكمال في اوجها
بهذا المعنى تيسر الرزق وتسهل له سببه وبقوله في غيب كثر ملونة وفضة حرة
كثرة اللهم يا سبب من لا سبب له يا سبب كل ذي سبب يا مبتلي العباد
من غير سبب سبب لي سببا صل على محمد وآل محمد واغنى عني حاجا لا احسن
حرامك وفضلك من سؤالي يا حي يا قيوم في خواص الكليات لغزني من سبب
اهل الادب ان القراءه التي تحتجب به لغير من غير الله غمر مدونه قوله واقترعت
القران جلنا بدينك وبين الذين لا يؤمنون بالآخرة حجابا مستورا
آية كره قوله ومن اظلم ممن ذكر بآيات ربه ولمعرض عنها ولنبي ما قلنت
بداه انا جلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي ذانهم قتل وان تكلم
الى الهدى فلن يهتدوا اذا ابدا آية النخل قوله اولئك الذين طبع الله على

قلوبهم وسمعهم وابصارهم اولئك هم الغافلون اليك يا
 وهي قوله افرأيت من اتخذ الهه هواه واضلله الله على علم
 وختم على سمعه وقلبه وجعل على بصره غشاوة فمن يهديه من بعد الله
 افلا تذكرون ومن اراد من قل هذه الكلمات فليعلم ان هذه الكلمات هي
 كبرية وكفاهه جمع احوال كلها حفظهم من كل شر ليس بخبره ومضرب فيه وفرح عنه وغنة
 وخرقة والكفران ثبوت وقصود كفاهه ثبوت كونه عن شر ظالم وهو سد وما كر وجار ومحب
 اعدت لكل هول لا اله الا الله ولكل هم غنى ما شاء الله ولكل
 نعمة الحمد لله ولكل راحة وشدة الشكر لله ولكل العجوبة سبحان الله
 ولكل ذنب استغفر الله ولكل مصيبة انا لله واليه راجعون ولكل
 ضيق حبي قهر ولكل قسوة وقدر توكلت على الله ولكل عذرنا
 احصيت يا الله ولكل طاعة ومعصية لاحول ولا قوة الا بالله العلي
 العظيم باب ركني المحب ولما كان من كونه ما ذكر الله في خصايصه ثم تخلصت
 عليه السلام ركني محب من المنصور لما راو قد بهد له ما وهو ما كان باب المحب اول ركن
 ليم الله وش زارة واذا قرئت القرآن جعلنا بينك وبين الذين لا يؤمنون
 بالآخرة حجابا مستورا جعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي اذانهم
 وقرا واذا ذكرت ربك في القرآن وحده ولو على ادبار هم لقول اللهم
 اني اسئلك باسم الذي به تحي وتثبت وترزق وتعطي وتنتقم
 يا ذا الجلال والاكرام اللهم من اراد بالبسوء من جمع خلقك فاعلم
 عليه واصم عتاه سمعه وشغل غنا قلبه وغل غنا يده واصم عتاه
 كيدته وخذل من بين يديه ومن ظلمه من غنا قلبه ومن غنا يده ومن غنا
 يا ذا الجلال والاكرام

www.paydownload.ir

در روزی که در آن روز

اینها بوسه در هر روز است بند بسم الله الرحمن الرحيم خفته ولدت مریم رحم
 ولدت عتی و الارض بدعول و یا ولد فخرج یوم یرونها لم یلبثوا
 الا ساعة من نهار بلاغ فهل یهلك الا القوم الفاسقون لم یلبث
 الرحمن الرحیم اذا السماء انشقت واذین لونها یحفت واذ الکرارین
 مذبت و الف ما فیها و خلقت خد و مع هن یمریج راوشه افلا یمسک
 در پیش روی او بداند نظر کند که در آن بر سر ما که بود بسم الله رب
 یفضر الهمس بهوت کبات بد یا خالص یا فخلص یا خلاص
 بد یا فوقع حدیثه بر روی عورت بند

۴	۹	۲
۳	۵	۶

فایع شوه باب
 برین در وقت جماعت این درم
 بکر بند و هر چند جماعت نماند شود تکرار دارد
 در هر روز

۱	۱۱	۱۴	۱
۱۳	۲	۷	۱۲
۳	۱۶	۹	۴
۱۰	۵	۴	۱۵

۱۴	ح	لله	۱۲	ع	لله	و
۱۳	و	۴	۳	۱۳	و	لا
۱۵	ای	۱	۵	۳	ای	۳
۱۱	ح	۱	۱۲	ح	۱۱	ح

ع	لله	ط	و
و	س	۲	ع
و	ک	۱	ک
لا	ص	ع	۱۱

سینه میوه دار است که این حدیث خواند هر روز بر لبش بگوید که ای مریم شفا
 یا بد تحقیق که غیره رسید بهت و اگر بگوید و شفا یک اندازد در مرض از آن
 است بابت ندانسته که شفا باید و کس نماند آید و شفا بسم الله الرحمن الرحیم رو کند
 طاب ثراه خدایا که سحر کن خدایا بسم الله قال حدیث القائلین عن عبد الرحمن
 که بنی عن محمد بن العزازی عن عبد الله بن العزازی عن ابی بن العزازی عن ابی بن العزازی عن
 ابی بن العزازی عن عبد الله بن العزازی عن ابی بن العزازی عن ابی بن العزازی عن ابی بن العزازی

الحسين عن جيس ابن علي عن علي بن طالب عن النبي صلى الله عليه وسلم عن جيس بن جيس
عن ميخائيل بن اسير عن اسير بن اسير عن اسير بن اسير عن اسير بن اسير

باب في معرفة ما ياتي به ملك
باب في معرفة ما ياتي به ملك
باب في معرفة ما ياتي به ملك
باب في معرفة ما ياتي به ملك

١٠	٢٠	٣٠	٤٠
١١	٢١	٣١	٤١
١٢	٢٢	٣٢	٤٢
١٣	٢٣	٣٣	٤٣

السلامة والبركة والبركة والبركة
قالوا لا تخف وبشره بسلامة جلم فقلت امراته في صرع فضكت
وجهمها وقلت عجوز عقيم قل لذي القادر ربك انه هو الحكيم العليم
باب في معرفة ما ياتي به ملك
باب في معرفة ما ياتي به ملك
باب في معرفة ما ياتي به ملك
باب في معرفة ما ياتي به ملك

سورة فيدر اجد اسم
سورة فيدر اجد اسم
سورة فيدر اجد اسم
سورة فيدر اجد اسم

١	٢	٣
٤	٥	٦
٧	٨	٩

باب في معرفة ما ياتي به ملك
باب في معرفة ما ياتي به ملك
باب في معرفة ما ياتي به ملك
باب في معرفة ما ياتي به ملك

١	٢	٣
٤	٥	٦
٧	٨	٩

باب في معرفة ما ياتي به ملك
باب في معرفة ما ياتي به ملك
باب في معرفة ما ياتي به ملك
باب في معرفة ما ياتي به ملك

١	٢	٣
٤	٥	٦
٧	٨	٩

باب في معرفة ما ياتي به ملك
باب في معرفة ما ياتي به ملك
باب في معرفة ما ياتي به ملك
باب في معرفة ما ياتي به ملك

وهم چنین تا شب هفتم در فرج و حج و عذر را و بخت من در هیچ باب خلاصی باشد
و تا نیت پس از آن بگویم از او چه حال که محسوس نشود و بخت من در نیت و این خبر
بر خود هر فرم داشته که بگویم و روزی از این خبر یاد آمد که دهم و نیت من بود که بگویم
تا شب هفتم دهم که گویند هفتم گفت که عذر تو نیست این از نیت من است بلکه
هر روز خوانی نزدیک من آمد که گویند هفتم گفت که عذر تو نیست که دهم و نیت من
و دست از آن جس بر روی آورد و روزی از این خبر یاد آمد که گویند و نیت من است
گفت جوانی است از این نیت و او میگوید این از نیت من است که گویند و نیت من است
که بگویند هفتم گفت که عذر تو نیست که گویند و نیت من است که گویند و نیت من است
و زبان نهاده و دست و نیت که گویند و نیت من است که گویند و نیت من است
محمد علی با زور شریعی از او بگویند و او را در نیت و نیت من است که گویند و نیت من است
این که بر زبان میگوید این صورت قریب است که گویند و نیت من است که گویند و نیت من است
ممنون که این که از زبان میگوید باب که گویند و نیت من است که گویند و نیت من است
یا محمد یا جید یا باطن نوعد که اگر خواهم که سیر از حق خود بگذرانم
ربنا بگویند و نیت من است که گویند و نیت من است که گویند و نیت من است
والعق و القول فی قلوب کل مسلم و مسلمة صفة کل انی
بنی آدم و بنات هوا علی صلاح التَّوْبَةِ صلی الله علی خلقه
محمد و آل اجمعین باب که گویند و نیت من است که گویند و نیت من است
نم سپید صد و نیت من است که گویند و نیت من است که گویند و نیت من است
باب دیگر که از نیت من است که گویند و نیت من است که گویند و نیت من است
باشد بنویسد در کمال انصاف و نیت من است که گویند و نیت من است که گویند و نیت من است

ومن ن ب وضع لهم اذا اردت ان يحب الله فكن بغير شدة فقل في كل يوم يا رب
العالمين اياك اهبذ واياك استعين استاك باسمك العظيم الذي
تجليت به لموسى على الجبل فجعلته دكا وخر موسى صقفا ان
تصلي على محمد وآل محمد وان تقس عن بصير من اجناء وبنائك
لسانه ومخيم على قلبه وتحسين يده ولفعله من جله انك على كل
شيء قدير ايضا ومنها ذكره ابن القضاة في شواذيه كان في سنة ١٠٠٠ هـ في سنة ١٠٠٠ هـ
في حفظ خيرة مكرمي شريفي اللهم اني اعوذ بك من علم لا ينفع وقلب
لا يشبع ودعاء لا يسمع ونفس لا تشبع واعوذ بك من شر الهوى
الا يسمع اللهم اني اعوذ بك ان اضل او اضل او اذل او اذل او اظلم او اظلم
او اجمل او اجمل على ومنا وعاده في الف رفعة تبه عيده واكرهه عابرة غائبة كره كراهته
واعطاء ثواب لغيره وقال يامولن المستوحشين يا انيس للتفرد من باطنهم
المنقطعين يا قوة المستضعفين وياكثر الفقراء ويا مفرج مشكوك
الغبراء ويا مفرقا باجلال ويا معروفا بالتوال وياكثر الافضل
اخشى عند كرمي وصلى الله على محمد وآله اجمعين لم يص
ومنها بغير عظيم فربك يا ذا الجلال والاسماء والصفات السلام كان يقول لا ابا لي اذا
قهره ولو اجتمع على الاسر في كل يوم بسم الله الرحمن الرحيم اللهم اسلم نفسي لبيك
ومن الله والى الله وفي سبيل الله اللهم اسلمت نفسي لبيك
وجهت وجهي واليك فوضت أمري وحفظني بحفظ الايمان
من بين يدي ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي ومن فوقي ومن

كاللذان فاكلا في يوم بانه مرة قال الرب في حق علي اقدسه ان يقول
 انك تفر من الفضل التاسع في اوقية بسجن وكما روي ان الرب في عيسى عليه السلام علم
 رجلا سجوناً فخلص وهو المسمى العظيم السلام وبرز الخفاء وانكشف الغطاء
 وانقطع الرجاء الا اليك وضائف الارض ومنعت السماء وان
 المتعان والبيك للتكى عليك للعول في الشدة والرخاء اللهم
 صل على محمد وآل محمد اولى الامر الذي فرضت علينا طاعتهم و
 عرفتنا بآلائك فمنهم من خرج عنا بحقهم فرجاً عاجلاً فسرنا
 البصر وهو اقرب الى محمد باعلي وابعلي يا محمد اكفاني فاقنا
 فياني وانصراني فاقنا نصراني يا مولاي يا صاحب القرآن
 الغوث سرته ادر كفى سرته الساعية سرته العجل سرته يا ارحم
 بحق محمد وآله الطاهرين وروي ان المحبوس اذا قرأ هذا الدعاء كل يوم سبعاً
 فرج شدة وهو يا من كفاني من جميع خلقه ولم يكفني من خلقه سواه
 يا احد من لا احد له انقطع الرجاء الا اليك يا الله اغثنى يا
 غياث المستغيثين وقرن رب وفع لهم وللذين يقال للخروج
 اللهم اني اسئلك العفو والعافاة في الدين والآخره فصل في تصدق
 الصبح اذ كنت في سجود الزهراء عليها السلام ثم قل امر ذكروني بعد الدل ثم قل انصرف
 من الموضع قل ان علياً سلام من الله ودخل الجنة ثم اى ابوابه ويؤمن في صحيفه
 لا اله الا الله محمد رسول الله فليقر كل يوم عقيب صلاة الصبح الحمد لله الذي
 اذهب الليل بقدرته وجاء بالنهاية رحمة خلقاً جديداً وخس في عافيه
 منه عبته وكثره وجوده مرحباً بالحقاطين وانشى عن محمد

کلیلاً آید
که هر آینه و ذرات از و مجرب
باشد که علم الظالمین را بگوید
ای مویب و موبال
در خواب رهبر
تا اینکه در خواب
بجای آن در خواب
نمی آید

و من کتاب دفع الهموم و الله عز وجل اذا خفت من سلطان او غيره قل في وجهي جبرئيل
 لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم و من فيها تقول
 في وجه اطفال غضبك يا فلان بلا اله الا الله لا يغيا شرف وجهه كتابه
 لا هاتين انا و سلكي ان فرفوق عن غيبه ايضا و تقول اذا خفت من سلطان الله
 الله رب لا اشرك به شيئا فله يفتك عز و آخرة العبد من كتاب الله و من فيها
 في عن حفرة النبوة تزل جبرئيل عن غيبه بحسن و حسن من من صاحبها و هو
 اللهم يا ذا السلطان العظيم و لكن القدم و الوحد الكرم و الكلمات العظيمة
 و الدعوات للنجابات عاف فلان من انفس الجن و المخلوقين و عمن
 الا ان قال من له عليه و الله و سلم لا صاحب بخود و اياه اولادكم و انكم فانه يتقو و يتقو
 بشدة ابد و في دعاء يوسف بن زنون الذي روت به شمس و هو تكلم اني اسلمت على اسلمك
 الطاهر الطاهر المقدس المبارك الخزون للكون على سراج العرش
 و سراج المجد و سراج التلويح اذ يقول يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب
 اله الا انت النور البارئ الرحمن الرحيم الصادق العالم الغيب و الغيب
 بديع السموات و الارض و نور من و قيام من ذو الجلال و الاكرام
 حنان نور دائم قدوس حي لا يموت از برار كس که در زندان مجوس كز
 باشند اين آيه تيمم هر روز در دهن خود بگويد و حرف زندان تامل چاه يوم هر روز
 مرتبه كه كه بود استسبوت و الله عز وجل مثل يوزن ما آقا ايه اگر مجوس صده باشند او را است
 برودی صده خود اگر كس جواب روى در خواب چيزي در منبذ وقت صبح بدار خود
 ايند عاود بگويد آيه آن خواب بنسب كوي بدن كرد و در مريده اعوذ بما اعاد

الحمد لله
بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

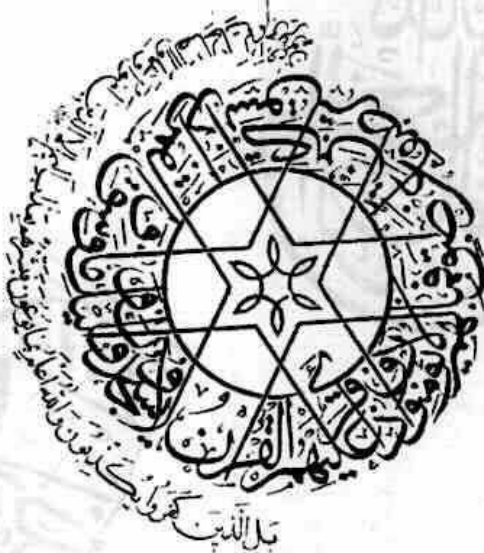
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبِالْحَمْدِ لِلَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا
لِهَذَا وَمَا كُنَّا لَكَ شَاكِرِينَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا
لِهَذَا وَمَا كُنَّا لَكَ شَاكِرِينَ

أَنْتَ كَانَتْ أَوَّلَ آيَةٍ

وَبَارِعُوا بِنُورِهِ

وَنَحْنُ الْوَحِيدُ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
بِالْحَقِّ كَمَا صَدَّقَ الْإِسْلَامُ

الْإِسْلَامُ وَالْإِسْلَامُ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا

وَالْإِسْلَامُ

إِسْلَامُ الْإِسْلَامِ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
وَالْإِسْلَامُ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا

وَالْإِسْلَامُ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
وَالْإِسْلَامُ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا

وَالْإِسْلَامُ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
وَالْإِسْلَامُ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, located at the bottom of the page.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سند معتبر منقول است که شفعر بکبریت حضرت صادق اعظم نمود که اشت و خرم را بهم
رسیده و روی پیرتا حال غمیده ام دعا بفرما که خدا مرا پیرای کرامت و عی حضرت
و منو شب که میخوردی شمس معمول جامع شود دست خدا را بر طرف راست تا از آن
بگذارد و مرتبه سوره انا انزلناه را بخوان و بعد از آن مشغول شو چون
طهر شود در هر شب هر وقت که از پهلوی به پهلوی کردی بر دست بر جانب راست نش
بگذارد و هفت مرتبه همان سوره را بخوان آن شخص گفت که چنین کردم هفت مرتبه
بگذرد و خدا مرا روزی که بخواهم بسند معتبر منقول است از ابی عمر که گفت
سپاه عالم پیشان شد از فقر و از قرض و احتیاج عریفه بکبریت صغری
محمد تقی نوشتم و احوال خود را بآن بزرگوار اظهار کردم حضرت در جواب نوشته
مرا و متکی بر قرأت سوره انا ارسلنا فی الاقوامه را میگوید من هر روز
مرا امت کردم تا یک سال از تر از آن مذیدم بار دیگر بکبریت اکبر نوشتم و
خود را عرض کردم از خواندن آن سوره که نفیر من رسید حضرت بمن گوشند
اگر کیال خوانده کا نه است بحال سوره انا انزلناه را بخوان و فریاد
تا تیر کا بخند و حب انوار هستی تو مملد آید تا حالت میگویند میکنی من خجسته

بعد از آنکه قرآن ابد داد و قرض را ادا کرد و وظیفه بر من و عیالم مقرر کرد و بر وی
 کرد به بصره فرستاد و پانصد درهم برابر من مقرر قرار داد و من در بصره نامه نوشتم
 بخدمت لای علی قزوینی و بعد از آن مهر را دادم و فرستادم و در آن نامه نوشتم که بابت
 حال خود عرض کنم و من چنین نوشته و عمل کردم و حال خوب شده است و مرخص خواهم بود
 که آیا التفات کم در خواندن سوره انا انزلناه در نمازها و در حج و سنتها و غیره
 هم می باشد بخواند اندازه و قدرش را بفرما حضرت در جواب فرمودند که هیچ سوره را
 از قرآن ترک نکنی نه کوچک نه بزرگ و از خواندن انا انزلناه و در شبانی روزی
 صد مرتبه یا فیت لایفا بسند معتبر از حضرت لای مونس قاضی منقول است که هر که ده مرتبه
 بعد از نماز عصر سوره انا انزلناه را بخواند مثل اعمال جمیع خدای از ثواب و کرامت
 و پند لایفا بسند معتبر منقول است که حضرت لای محمد تقی چون در ماه ذی الحجه
 در روز اول ماه محرم رکعت نماز میکردند و در رکعت اول بعد از حمد مرتبه قل هو الله احد
 و در رکعت دوم بعد از حمد مرتبه انا انزلناه یا لایله بعد از آن میخواندند و بعد از نماز
 آنچه غیر از صدق میخواندند و صد مرتبه را با این عمل میخواندند لایفا مرید است
 که در حادثه زور کار کار تبکال و کار و باسجود این آیه را با یکصد مرتبه میخواندند

پنجاه دوم مرتبه از صدق بخوان البته که کتاب میاید بدشک و شبیه دس تنی الله جل له
 محضاً و بر زده مرتبه بگفت من سواک علی شیه و هو حسبان الله بالغ امره و عمل الکبریا
 قدره را لیفا بسند موثق مردیست که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که هر کس
 بر بخرد و نهد باشد و بر بخرد و نهد باشد این دعا را بخواند که از آن بعد و بجز خدا صیاد
 و محشر او نبوی مبدل گردد اللهم برحمتک ارجو فلا تکلنی الی نفسی طریقه
 عین و اصلح لی شأنی کلک لا اله الا انت و هم آنحضرت فرمود که وقت
 از دو غم بید گفت که الله ربی و لا اشرک لی شیئاً لیفا از حضرت امیر المؤمنین
 علی ابن ابیطالب علیه السلام گرفته است که گفت حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم فرمود که چون
 نازل شد حادثه بواجب بود در زمانه شویید بگوید لا اله الا الله العلی العظیم
 الله ربنا و لا اله الا الله رب العرش العظیم و الحمد لله رب العالمین و لا اله الا الله
 که چون حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم از مدینه و غریبهی کفر حسبی الربی من العباد
 و حسبی الخالق من المخلوق و حسبی الرازق من المزیق و حسبی من هو
 حسبی حسبی الله و نعم الوکیل لا اله الا هو علیه توکل و هو رب العباد
 العظیم و هم آنحضرت فرمود که هیچ کس را بر من دشوار نشد الله اکبر صلی الله علیه و آله

و نظر من متمثل است و گفت: محمد فل ثوكلت علی الحی الذی لا موت له
 لله الله لو یجئ ذلدا و لو یکن له شریک فی الملک و لو یکن له ولی
 من الذل و کبره نکبیرا هم انحضرت صیبه کفر لا خلاف آن بذا هو السلام
 الله عظم باخی باقیو بر جنتک استغیث ابو الحسن مقرر روایت میکند که ایشانند
 و شتم ابواحمد نام که در تدبر علم قرآن و تحصیل وجوه قرآن در صلیح و مستوی و تعویذ و غیره
 زوشی و در آن شیوه معتقد فیه بود و بواسطه مودت و قلوب محبت در میان دلدی
 مردمان محبت حاصل میشد روزی ندری بنشیند بودیم و صحبت کردن ایشان
 ناکه دیدیم غلام سبب منزل و در آن سلام کرد و علیک شنید آمد نشست و خیل خیل
 و خوش خلق و خوب و در حال مدله به نهایت داشت لهذا علیک از چهره اش
 نمایان بود در آن لحظه رو کرد با ابواحمد گفت یا شیخ من غلام خلیفه بنزد ام و شتم
 خلیفه بنزد تو تقریب به نهایت داشتم هر چه است عا میگردم قبول میکرد و دشمنی را که
 میداشت آنقدر بد بود مرا خلیفه اظهار نمود و آنکه طلب در آن خلیفه از من گشت
 مرا از جوارس و از عواجم اخراج کرد و الا ان میخوانم از آیات قرآن چند فقرات بکجه گفت
 و تعویذ عطف محبت از عواجم من نویسنده خداوند من بویان شود و مرا در آن

توجه

خود بمقام اول رسیده ابو محمد سکویه حرف غلام در دلم اثر نمود و راسخ شد من آنچه میدستم
 و آنچه رسم بود در تعویذ محبت نوشتم و تعویذ این است سوره فاتحه و معوذتین و آیه الکرسی
 و آیه لوانزلنا هذا القرآن تا آخر سوره و لوانفقت ما فی الدنیا و الدنیا و ما فی الآخرة
 فلق کلم من انفسکم از و اجابا آفرایه و اذکرو انعم الله علیکم او کمنم
 اعداءکم فانفذکم منها اینها را نوشتم تعویذ کردم لغرض طهارت و پاکیزگی
 راسته و بیه بند و دل در دست خدا و ایزد بزرگ بندگان در لطف خود و بر توکلت
 گردانده و از خود را از هر فرا گرفت برخواست و یکبار در پیش من نهاد و در من غرض
 و دست من بر هر یک از شنبه بود غلام پیش من آمد بطریق و شوکت و حجب و نفوذ
 در حقش کیفیت که از دست من این اظهار نمود گفت شمع بجزمت تعویذ تو آید
 مرا بمقام اول خدم رسیده و صد دیار و در برابر من نهاد برخواست و گفت شمع
 واجب کفعم بر خدم هر سال میبستم بطریق و نورانم بسند مقیم و دلت که راوی
 معتبر القول و مقبول الشهادت میگوید این قسم که ابو جعفر منصور را بر ابراهیم بن
 عبد الله را قتل رسانید فرمود مرا و علی آل ابی طالب از مدینه بکوفه آوردند
 لام خود صاف و یکبار را مجلس خود حاضر فرمود و من هم در خدمت جعفر بن محمد

بودم آنحضرت را در صدر مجلس در پیش خود نشاندند بنی اسیر بانی الله
 بعلم الغیب حضرت جعفری معوذ نعم بن منصور از این تحقیقات پیسید علم
 غیبی مقصود و مطلب حقیقت گفت مطلب این است که میخواهم شجره نبوت
 و ولایت را از پنج برگ کنم ترا و جمیع آل ابوبکر را به بقل رسالت جعفری مقرر
 از پدر به خبر و الله اعلم العظیم میگوید از سر اولاد ابوبکر را بکم بخوار کرد همان است
 ریح حاجب که وزیر خود بود گفت ای ریح حاجب خارج کن از مجلس من اولاد
 ابوبکر را بسیار بدست جلد بد نهاد تا سرانرا قطع نمایند را امر گوید من ترش
 اقامم نزدیک بگو که از خود پنجه شوم همان است دیدم که بهار مبارک فدیه
 رسول الله چنانکه دقیقه گذشت که جعفر مقصود از قتل آن بزرگوار که نشن
 و از دستش رسید پشیمان شد گفت ای مولا در تقصیر من مکرر نزدیک بگو
 کار دنیا را آخرت بشم حضرت از مجلس او پروان آمد بمنزل خود رسید
 به از غم در عرض کردم ای منظر رسول الله در مجلس جعفر مقصود در حق غضب
 لب مبارک من چنانکه آنچه بود که بر سر خدا میماند شر او را از تو کفایت
 کرد لام جعفر صادق علیه السلام فرمودم مرد مقدس که محبت و مودت در دل بسیار
 دارد به اهل بیت عصمت تو هم از ما آنکه خواندم آن عزیز بگو که اسم اعظم

از جد بزرگوار ما که پیغمبر صلی الله علیه و آله باشد بار رسیده است آنرا همیشه از غیر اهل معرفت
که او را دعا فرستد خواند که رسول صلی الله علیه و آله کما ذکر سحت هر آنکه پیش آمدی
این دعا را میخواند مطلبش حاصل میشود و الله طبقه هفت آسمان و زمین؛ مبدع عالم
و مقاومت و ثبات اندوخته است که شروع میکند هفت مرتبه بخوان؛ بطهارت آب که به
آتش قطع جلالتش شبیه کفایت میدهد و آن دعا این است هر که گفت حاجت
بگذارد و به شروع نماید بسم الله الرحمن الرحیم

اللهم احسن عيُنك التي لا تشام واكثف برّك الذي لا يرام
وارحمني لغد رزقك على اهل و انت رجا فكم من نعمت نعمت بها
قل لك بها كرمي و كرم من بليتني ابتليني بها قل لك صبري فبا من طمعه
نعمت شكرى فلم تخم منى و با من قل عند بليت صبري فلم يخذلني و با من
على الخطايا فلم يفضحني اسئلك ان تصلي على محمد و آل محمد و بارك
على محمد و ارحم محمد كما صلي و بارك و رزقت على ابراهيم انك
حبيب مجيد اللهم اعني على نبينا و نبيانا و على اخيرها التقوى
واحفظني عند ولا تكلف الى نفسي فيما حضرنى با من لا يضروا الذنوب

از جهات شجاعت

وَلَا تَقْصِرْ الْغَفِيرَةَ هَبْ لِي مَا لَا يَنْفُصُكَ وَاعْفُ عَنِّي مَا لَا
يُغْفَرُ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِنَّكَ اسْتَلَّكَ الْغِيَمُ عَنِ
النَّاسِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ لَا يَسْتَعِينُ
مَوْثِقٌ بِرُؤْيَاكَ كَهَفِزَتِ امِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَضَ صَدَاقَهُ كَمَا أَنَّهُ
أَزْهَرَ جَابِرِ قُرْآنٍ كَهَبَشَدَ وَبَعْدَ رِزْقِ آنِ هَفِزَتِ رَتَبَهُ يَا اللَّهُ لِكَبُورِهِ أَوْ بَرَسَ كَدِ كَبُورِهِ
هَذَا أَوَّلُ الْكَاذِبِ وَبَسْمُ الْمُعْتَبِرِ مِنْ حَفِزَتِ مَوْثِقِ مَنْقُولَتِ كَهَبَشَدَ أَوْ بَرَسَ كَدِ كَبُورِهِ
أَزْهَرَ جَابِرِ قُرْآنٍ كَهَبَشَدَ صَدَاقَهُ كَمَا أَنَّهُ بَعْدَ رِزْقِ آنِ كَبُورِهِ رَتَبَهُ اللَّهُمَّ الْكَفْ
عَنِّي الْبَلَاءَ الْبَشَرَةَ كَهَذَا أَنْ بَعْدَ رِزْقِ آنِ بَابِ دَرِ الْكَسْرِ خَوَافِ
مِثْرَادِ خَوَافِ بَشَرَةَ وَبَعْدَ رِزْقِ آنِ خَوَافِ بَشَرَةَ كَمَا أَنَّهُ بَعْدَ رِزْقِ آنِ بَابِ دَرِ الْكَسْرِ خَوَافِ
بَرَسَ كَدِ كَبُورِهِ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَوْصَفُ إِلَّا بِكَ
يَعْرِفُ مِنْكَ بِدُشَا لَا شَيْءَ وَالْبَيْتُ لَعُودُ فَا أَفْئِلَ
مِنْهَا كُنْتَ مَلْجَأَهُ وَمِنْجَاهُ وَمَا أَدْبَرَ مِنْهَا لَوْ كُنْ لَمْ يَلْجَأُ وَلَا
مِنْجَاهُ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ فَاسْئَلْكَ بَلَاءَ إِلَهٍ أَنْتَ وَاسْئَلْكَ
بِسْمِ اللَّهِ الْغَنِيِّ الْغَنِيِّ وَبِحَقِّ حَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

میرزا

۱۸۶

سند النبیین و جوش علی بن ابی طالب و جوش فاطمه سیده
 نساء العالمین و جوش الحسن و الحسین الذین جعلتهما
 سیدنی شباب اهل الجنة صلوات الله علیهم اجمعین ان یصلی
 علی محمد و آل محمد و ان ثریبی مبتنی فی الحال التي هو فیها
 یعنی سیکه برضعتلا باشد و ما لم یشرع ثواب باشد یا بد که وضو بخون کند
 و اگر تری جاها رخسار بپوشد و بر خن خواب یا کیره بخوابد و زن با او
 بخوابد و بخواند سوره الم نشرح یا نزه یا رده یا سوره الفجر و هر یک بگوید
 اللهم ارنی فی منامی و اوحی و اجعل لی من امری خیرا و خیرا
 و اگر در شب اول دید ما شود ~~در شمس و الدلیل~~ را هفت مرتبه هفت مرتبه
 یا آن سوره فتم نماید بموعده هفت شب ترک نه نماید و اگر در خواب در خواب
 دید یا اگر کسر خوابد که یک از مغیران یا ائمه علیهم السلام را در خواب بیند یا در خواب
 بخواند سوره الفجر و الدلیل و سوره قدر و چهار قل را هر یک را یک مرتبه هفت مرتبه
 صد مرتبه توحید و صد مرتبه صلوات بفرستد در جانب راست یا وضو بخوابد که
 آنکس را در خواب پسندد و ایضا منقول است کسر خواب که امر را مقوی

در خستگی و سستی و در هر روز اللهم اعظم

دعای کسب معرفت مراد

من تقربوا لله فضا حسانا

و تقربوا لله فضا حسانا
و تقربوا لله فضا حسانا
و تقربوا لله فضا حسانا

از آن خدای که در هر روز در وقت خوابیدن با وضو در جانب راست بخواند و بگوید
الحسب الذین کفروا، آفرینده کفیران بگوید اللهم صل
على محمد و آل محمد و ازلنا بیاضا و حمرة ان كان لى فی کذا عصب
ثم بر دخیره و ارجان لى فی کذا عصب یا کعبه شرافا رخی سواد
و حمرة به از آن بخواند اگر سفید در رخسار خواب شد خوب است آن امر را که

دعای کسب

سیار در خیر منه البته بد است دعا کسب در هضم هر ماه یا در نوب
خود در در بافتاح باز از آن باغنی الکرم هو الکرمات و ذی الطول

یا واسع از نفاق العباد لبسم الله الرحمن الرحیم
ذوال الطول

ذوال الطول ذوال الطول ذوال الطول

یا و فی یا علی یا علی یا مستطیع یا منتفع یا معبد یا وح
دره اللهم افخ و انزل علی فلان بحق النبی و آل الکرام
وح ال دود کسه ح ۱۱ اود لا و لا امام شد
لیضاده کسبه که در هفت در میان نماز ظهر عصر یا نوشت مجرب بهال ۳
مع الله بدفع وح ال و د کل الله ۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

روایات وارد شده است که در وقت اضطراب و تلاطم دریا، بیکشت لبم افتد مسکن لبکشته
 و قوی تعویذ ما لله و هذه باذن الله و لا حول و لا قوة الا بالله را در کشت منکر
 بکشتی سوار شدم و در وقت تلاطم و امواج دریا آنچه حضرت فرموده خواندم پس در کشتی
 رسید چنانچه گویا هرگز نبودیم و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که از غریب
 نرسد بگوید بسم الله و هذا الى الله لا اله الا الله بسم الله الملك الحق ما قدر الله و الله حق قدره الى قوله
 عما يشكون و در مدینه نیز از آن حضرت مروی است و منقول است که رسید این آیه ان و لا اله الا
 نزل الكتاب هو نبی الصالحین؛ آیه و ما قدر الله و الله حق قدره، آنرا بخواند
 ایمن کند بجهنم فرستش و اطفا و آن در خواص اللهیه مذکور است که بجهت دفع هر خطایش
 ببرکت مورد نوبه افرا بزم النار الی قوم من الی قوله للمؤمنین از سوره و قه
 در سایه کذا و تو، خشک نمیشود پس آنرا بخواند و بجهت دفع هر خطایش که بجهت دفع هر خطایش
 بجهت دفع هر خطایش بجهت دفع هر خطایش بجهت دفع هر خطایش بجهت دفع هر خطایش
 انت الشان لا اله الا انت و در کتاب نه مکتوبه آورده که هر که این حرف را در هر روز
 بخواند و در دیوار خانه محکم کند آن خانه از هر شیء سوختنی و در زلزله در امان ماند
 این است از دین و لا و هم چنین عالمان علم هر روز و جمیع این حرفها را که هر

این شکل بر چو نقش کند اهل طحش بزوبه در آتش افروخته اندازد آتش فرو نشیند
 و اگر در موضع آتش گرفته باشد کز در آتش افکند آتش فرو نشیند و جگر المنافع آورده
 که انون بند بر آب و خاک آتش بخواند بر صورتش: یا بر طاک اک اک بر طاک اک طاک
 حکم لنتها دنهارا کیا بخند سون انان نون چون نون نون نون
 لیفا گفته است که در جای آتش گرفته باشد بسمه را تا بخور بر سفال آینه سیده سه مرتبه
 بخواند و در آتش اندازد و فرو نشیند لیفا آورده اند که اگر سه باره سفال آینه سیده
 سه مرتبه بخواند و در آتش اندازد و فرو نشیند و نیکه شود و در کبر نون و لیم افکند طبع
 الرحمن همسوما الرحیم بر سوپا ایفا صد بار بر آتش بخواند و بدو آیه سرده کرد و در
 دهائی احب سید موربون املت لولک کبابان د ب مات دین بابت
 کبریا دین بیدات همه نه نه نه نه نه د کشتن ملوی جوی کل
 ماد هس کشتانی جا به بید و هیم نانی خبری خبری خبری خبری خبری خبری
 کوفت صلیا اکبان البیرا ربی کی اکبان جا به بید و هیم نانی خبری
 بنده کر تا سنها گفته است اگر کسی خود کارد و بوس را بخواند و آیه نسیه را سه
 بار نرس نغزو دار به شکت و علی را کجا کند و باید دست خود را بان چالاید و آیه

در آتش افروخته اندازد آتش فرو نشیند
 ۲۲۱
 یا بر طاک اک
 نغیده

باب هجتم محسوب در آمدن حاجات که از هر کس منظور داشته باشد در آتش
 این آیه شریفه را چهارصد و شصت مرتبه در خلوت بخواند و مطلب را در نظر آورد
 که مگر بتجربه رسیده است **بسم الله** **ان الله من سليمان والله ليسم الله الرحمن**
الرحيم الا تغلوا على وانوني فستلين و این لوح را نیز در میان
 که در نظر نباشد باید آویخت که دایم نسیم از حرکت دهد و در بین خواندن
 بخواند بحسن بیان و کند که بسیار محترمت است **بسم**

ب	۱۹۵۰	۶۶۷	۱۸
ا	۱۴	۵	۸
۶۶۹	۱۶	۷	۱۹۴۸
۱۲	۲	۲	۱۳
۱۴	۶۶۳	۱۹۵۳	و
۱۹۵۴	۹	۱۶	۴
۱۹	ح	۱۲	۴۶۵
۱۲	۴	۵	۱۰

مولانا محمد علی جان فرموده اند
 که هجتم بار اسم یا بدو ح
 بخواند پس بخواند **اخرج الروح**
بالروح بحق الروح
 الودود که در وقت ملاقات

حجت حاصل شود باب فاعده که **بسم الله الرحمن الرحيم** هر دوی
فیوم حکم عدل قدوس علی طی جمیع عد و جمیع عد و ذوا
 اضافه عدد آیه مناسب مدعا خوب بطریق عدد از نون مرتب ۱۹ ۱۸ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱
 و از به مبارکه ثبت نمایند مثل اینکه او من کان مینا فاحینه

۲۴ جمع ۲۴۹۹ با ۲۴۹۶ ۱۲۴۸

در سجده ۶۱۴
 در سجده ۱۶۵

اثل بی ب یکدیگر بی ب نایند و مجموع آن عدد را در وقت نوبت دهند و بی
 از آن کسر سه دوازدهم طرح کنند و باقی را چهار قسمت کنند و در خانه اول
 از او طرح کنند و دهند در هر خانه یکی اضافه نمایند تا خانه ششم و اگر کسر
 باقی ماند اگر یکی باشد در خانه سیزدهم یکی زیاد کنند و اگر سه باشد در خانه نهم
 یکی اضافه نمایند و اگر سه باشد در خانه پنجم یکی اضافه نمایند و اگر چهار باشد
 که در سیر ۳ زیاد کنند اثل در وقت طرح نمودن ثقت عدد طرح
 نمایند و باقی را بطریقی سابقی ربع گرفته بطریقی طبعی با خانه عدد مقصود
 و در اقامت نمایند مثالی اثل ۵۴ طرح باقی بازده ۴ اربع سه کسر
 سه در خانه پنجم یکی زیاد کنند و از ۴۴ کسر ۴۴ میماند در خانه سه یکی اضافه
 و از ۴۳ کسر یکی میماند در خانه سیزدهم یکی اضافه کنند مثالی و ۴۴ که
 که ثقت طرح کنند مقدار پنج ۵۴ ثقت طرح باقی مرتفع بازده ربع
 سه کسر سه باقی بهای ضابطه است و در مثلثات طرح میازده و باقی
 ثقت گرفته در خانه اول درج کنند و بطریقی طبعی سیزدهم کسر سه باشد
 یکی را در اثل و رستم که خانه هفتم است یکی اضافه نمایند و اگر سه باشد در
 در خانه چهارم و جالبات را بر طریقه طبعی میکنند و جالبات را
 بعکس درج میکنند یعنی یکس طبعی را شارب میکنند و کجوز موافقی مطلوب
 از جمله لوازمات بدیهه است اذنی جمعه برابر در مطلب و مقصود
 موافقی خود کجوز باید

باید

۱۶۶

خانی

آبی بی ۱

۱۴	۱	۸	۱۱
۲	۱۲	۱۳	۲
۹	۶	۳	۱۶
۴	۱۰	۱۰	۵

خا خالی دی

۱	۱۴	۱۱	۱
۱۲	۷	۲	۱۳
۶	۹	۱۶	۳
۱۵	۴	۵	۱۰

ان آشی بی

۸	۱۱	۱۴	۱
۱۳	۲	۷	۱۲
۳		۹	۶
۱۰	۵	۴	۱۵

ب ا بادی دی

۱۴	۸	۱	۱۱
۲	۱۳	۱۲	۷
۱۶	۳	۶	۹
۵	۱۰	۱۰	۴

جمله کریکین موش از خانه القوی الواحد سرای یکدیگر
 امیر و ده بانی بن و ف اوج ی د در کله سر نهال
 کند در خانه نهال کند موش از از خانه بگیرد اگر کسی الواد
 در وقت غروب آفتاب بکوفن مقلعه بر پوت شیر نوید
 ده خف نگاه دارد صبح از او بگیرد اگر شیر زنی کم باشد الشیخ
 بر ظرف صبر نوید و با بس بران بنان که بر آن دعا خوانده باشند
 بنوید بال زل و شیر او زیاده شود حتمی بمرده پس در یک هفته
 هر روز سه مرتبه بگویند که مجموع بازده مرگه باشد و بعد از آن
 بوره پامن محل به عقل المکاره را نا آفر بگویند و بعد از آن

از جهت تسخیر قلوب و احضار نفس از حلقه مجرب است هر طریقه‌ای که از آن
که اول نیست تسخیر یا احضار کند و روزی از حسن باید بمنزله ترتیب که از شریع
نقل شده بخواند و طریقه ترتیبش آن است که اول سوره الرحمن را تا آخر بخواند
و بعد از آن از اول سوره گرفته هشت آیه شمرده و الگذاشته و از آیه نهم گرفته
تا آخر بخواند بعد از آن دهم را شمرده از زیاده دهم و دهم ختم تا آخر سوره بکن
ترتیب باید خواند اما از هر آیه که میخواهد باید که سوره را تمام کرد و بعد از آن
این دعا را تا ناصیه لای شمرده باید خواند بعد از آن باید گفت
یا رب کرمت این سوره مبارکه الرحمن که خدا را منزه می گردان
و بعد از آن هم عمل این آیه را بخواند که بسم الله الرحمن الرحیم و کفی بالله
تا آخر دعاء که بعد از آن هم سوره الرحمن باید خواند این است بر دایره
این دعا را شمرده باید خواند اللهم یا مغلب القلوب یا
قلب فلان بنت فلان اگر زن باشد و اگر مرد بگوید اللهم یا مغلب القلوب
عینی و سمعه و قلبه و ناصیه الی ایات این است نسیم الله
الرحمن الرحیم و کفی بالله و یا و کفی بالله نصیر و کفی بالله
حسین و کفی بالله هادی یا و نصیر و کفی بذکر عباد
خیر بصیر و کفی الله المؤمنین الفیال و کان الله قویا غنی
یا ارحم الراحمین مرتب الموت چون خواهی که بداند چهار بار همیشه بخواند
و نام هر شی را یکی بجل کبر بشمار روزی که خوانده است و بر او اقرار
و از نه آن چند روز است که هفته است چهل روز جمع کن و بعد از آن کسی که می
هر چه بماند بگو که در کدام نوع است از در هیچ زنده گمانا باقی نماند

در روحیات یافت شد ببرد

حصه لسان

۱۵	۱۶	۱
۳	۱	۱۴
۲۲	۲۹	۲۷
۱۲	۱۹	۲۶
۲۳	۱۳	۲

حصه الحیوانه

۲۰	۱۰	۲۱
۳	۶	۱۸
۲۵	۲۸	۱۴
۵	۱۱	۰۹
۱۲	۲۴	۶

منقول است از حضرت امیر المومنین علیه السلام این بیت سی و هفت است و در این بیت روز
الاول و کسوف و انوار و زلزله و با نطق نه ساعت در آن روز یک است و اگر
یک نطق داشته باشد چنانچه است و اگر دو نطق داشته باشد ساعت است و این جمله
محرمانه دانسته شد و می گفت قفل لغو لیا لک لطل الا قبل
این نکل را او سواد این فن بجهت زبان بنده مجرب دانسته اند و در بعضی
آن است که بنویسد در زیر نکل را آن نند و در هر ساعت که نکل نکل کند

و دیگر مجرب است که عهد که اصابع
یا حسن یا حسن یا حسن یا حسن
یا حسن یا حسن یا حسن یا حسن
یا حسن یا حسن یا حسن یا حسن
یا حسن یا حسن یا حسن یا حسن
یا حسن یا حسن یا حسن یا حسن
یا حسن یا حسن یا حسن یا حسن
یا حسن یا حسن یا حسن یا حسن

و پنج یسری نموده به جمعش و آنکه خفته آنکس که با او حرف دارد
باب مسوع شده که مجرب است یا حسن یا حسن یا حسن یا حسن
ملکه و بقاء و صبر یک عمری نکلون را بپوشانند و در آن
بوم گیرد و هنگام طلب حرف زیر زبان نگاه دارد این روش

IV.

اگر این آیه را بر روی بنویسد و در وقت بجهت در زانو سر است نه در باب
 حصول رزق یا ساله مهیا شود فل من پس ذلکم من السماء و لا رقی الا
 ثقیون از زوره پونی چو کسی را دشمنی باشد و داند که بحسب شرع قتل او درج
 این را در برابر او هفت مرتبه بخواند در دود آیه باشد و این است
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْم تَكْفِ قَتْلُ رَبِّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ أَفَرَأَى
 دِهْ یَوْمَ یَسْمُ اللَّهُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّفِينَ الدِّینَ إِذَا كُنَّا لَوْ
 عَلَى النَّاسِ لَسَوْفَ نَذَرُ إِذَا كَالُوا هُمُ أَوْ ذُنُوبُهُمْ یُخْسِرُونَ
 اللَّهُمَّ طَهِّرْ بِلَالِ الْبَلَاءِ وَطَهِّرْ كَبِيعِ وَحَمَسِ مَعَكُمْ عَمِي
 نَهُمْ لَا یُبْصِرُونَ مَعَكُمْ عَمِي نَهُمْ لَا یَفْقَهُونَ مَعَكُمْ عَمِي نَهُمْ لَا یُحِیُونَ
 اگر فواید کسی را از کاش آواره کنی که مردم از دور از آزار بشنند بگیرد
 بعد دوره الم تکیف را بعد در اسم آن شخص را و جمع کرده طریقه نماید و پشت
 او را در پشت نهاده در ساعت زحل در غام نکشی یا در یکم ترادفنی نماید
 آواره در پشت شود دوره الم تکیف این است ۵۲ ساعت قوله
 إِنَّ طَلْفَكَ أَنْ یَبْیَنَ لَكَ الْبَیِّنَاتُ مِنْ زُورِهِ تَحْرِیمِ در کاسه بود یا بر
 نظایر بنویسد یا مایش و نام هر یک از این در سر او زده و در آن خاک
 بنهد در میان ایشان مفاقت شود و در کاسه صافی علی الاضغان
 حین من الدهر شیء یکن من کور انا خلفنا الا انسان
 من طفلة امشاج نبلیه فجعلناه سمیاً بصیراً را به یک

و زعفران و کلاب بنوبه و کبک و کدو که در بارش الف بنامه تا بگوید
 کَذَلِكَ يَنْتَلِي فَلَنْ يَجْعَلَ فُلَانُ الْفَتْ حَيْثُ بَانَهُ اِنْ بَدْر صِل
 لَحَالِ بِه عَفْوِ اَنْوَمِ فَضْرِنَا عَلٰى اِذَا اَنْهَم رَا نَا رَفُو دَهْفِ مَرْتَبَه رِنَا كُور
 كُنْه بُوَانَه بِر بَابِي بِر بَابِي اَرِي زِدْ عَفْوِ اَنْوَمِ رُكُو اِي كِي كِي كِي كِي كِي كِي
 فَخْطِ بِه اَرِشْوَ بِنَا اَز هَفْ كُور كُنْه فَكُور مَرْتَبَه اِي زَارَانِ كُوَانِ
 بِرْضَه كَالِ بِنْتِ اِن بِنْتِ اِن بِنْتِ اِن بِنْتِ اِن بِنْتِ اِن بِنْتِ اِن بِنْتِ اِن بِنْتِ اِن بِنْتِ
 وَ كُنْتُمْ اَمْرًا فَاجِبًا كُمْ ثُمَّ يَسْتَكْمِ ثُمَّ يَجْعَلُكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ ثُمَّ جَعَلُ
 اَنْكُمْ سَبْتٌ وَ اَنْهَمِ مَسْتَوْنٌ ثُمَّ اِلَيْهِ ثُمَّ جَعَلُكُمْ كُلِّ نَفْسٍ فَاعْلَمُ
 الْمَوْتُ فَضْرِنَا عَلٰى اِذَا اَنْهَمِ فِي الْكَهْفِ سَنِينَ عَدَدًا اِنْ حَبِثُ
 اِنَّ اَصْحَابَ الْكَهْفِ وَ اَلْوَيْلِمْ كَانُوا مِنْ اَبَانَا عَجَبًا اِنْ اَعْلَمُ
 كِي رَا اَزْ نَظَرِ عَدَدِ نِي خَاوَرِ دَلِيلِ كُورِ اِنِ اِرَا بِه مَرْتَبَه كُورِ اِرَا بِه مَرْتَبَه
 نَفْتِ كُنْه اِرَا بِه مَرْتَبَه اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ
 اِبْدِ بِه مَرْتَبَه سَدَّ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ
 بِنَا رَا دُرْ زِيَادِي كَفْنِ مَرْدَه بِجِدَه و پَارَه اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ
 اِن كِي اِرَا دُرْ زِيَادِي كَفْنِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ
 جَنَه اِدَارَه كِي كِي اِرَا بِه مَرْتَبَه بِه مَرْتَبَه بِه مَرْتَبَه بِه مَرْتَبَه بِه مَرْتَبَه
 نَا نَظِيلِ كُوَانَه بِه مَرْتَبَه اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ
 رَا دُرْ زِيَادِي اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ
 اِن اِرَا دُرْ زِيَادِي اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ

آن شخص را با عده آیه اذ از التولث الا ارضی فانا انقلها بر سر هر روزه
 و بعد از طرح در مثل نیکار و در در کمال شخص و حق کند در آنکه نه از آنکه
 چنانکه عود نثر اند کرد که ان مثل را در او در عده را از فلوله فانا انقلها
 این است ۵۱۴۹ لکن عامل لازم است که بعد از آیه مذکور بر خورده
 مبادا آلوده شده باشد و بعد از آنکه در بوی شده هر که فایده را بعد از آنکه باید در یک
 محبس هزار مرتبه بگوید و بانی مغلوب فاشخص از جهنم دفع
 در دنده ان بر نان نوشته و بدست صاحب در دود دهد که صاحب در دانه
 نان را بکشد و ده تا بخورد سالت شود کافی کنی بکنی جهنم دفع نیز کن
 سوره مبارکه این را در روز جمعه از ابتدا بخواند تا پایان اول او باز آید
 گیرد و بخواند تا سپیدی و هم چنان هر دفعه که بپاشی رسیده باز سر گیرد
 تا دفعه هفتم که نام رسیده بسیار خوب است جهنم دفع سپهر روز
 چهارشنبه افزاید یا اینکه شیش سپهر ز کوفته آورده بر باد رسیده زحف
 که آتش فانی و حواریه مر نه و روزه افندی بخواند پس سپهر زار در
 دیوار قبله به پیغمبر بگوید یا محمد یا محمد یا محمد بعد از آنکه سوره افندی
 بر آن پنج خوانده شده چون آن سپهر زخم شد آن به شود باب ایشان
 آنکه نه بود عانا یخذه یا بد و قسبح انبه قویه و غیر آنکه از لبهم الله
 الرحمن الرحیم اللهم انی استغفرك الحمد لله لا اله الا انت
 اتحان المنان بعب السعوات والارض باذ الخلال

حسينا الله ونعم الوكيل فاقبلوا بنعمته من الله وفضل
 لم يمسسهم سوء باب هر که در ادبایات را بنویسد هر که تب و لرزه داشته باشد
 یا تب شده باشد گریه را در قوت بنویسد و باب باز آن بشود و اندک شکر و عمل کند
 سه روز داشته بنویسد صحت یابد نوع دیگر اگر خواهی که در روز پیدایش کربلا
 که کمان دار برین طسم را بر زبان خطیر بنویسد بموس یزید پاره کن بعد آن کسی که
 که کمان دارد بدیدم بگوید در دزد دزد است در عطفش بماند از کلمه زور و دزد اینجاست
 عطوم افطوم فقولك اما الوواكست كست
 فایبلغ فایبلغ فایبلغ بر زبان خطیر بنویسد و هر چه بگوید
 کلمش را بخورد این است فونمش لبثمین قطنی خشون
 واذ انکم فهاد وعلین الشاع وایم باب اقول قول هر یک
 سه چهار رکوعه و جوهر اگر در کبیر بگرداند و بعد از آن همه را در خانه
 دفن کند انزل این است و یستلونک عن الجبال فقل نسفها
 دبی نسفا فبذرها فاعما صفعفا لا ثری فیها عوجا ولا
 امثا اذهب باذن الله ابها التلول هفت کلمه که هر کس این
 حاقوق ما فوق ناقوق فاق یا فوق واقوق لا فوق
 بر هفت بار پشت نوشته بود بنویسد یک یک بر آتش اندازد باب این
 چون کسی را حق و شایسته عارض شده باشد فایمده اینکه این نسخه شریف
 بر کافه پاک نوشته پیش معروض گیرد بقدرت حق تا صریح فرم
 حیال چشم معروض گردد نایان باید بمعروض تعلیم نماید و این
 بگوید که بناید بالقدم بر نایان قسم یکنوا به که از من در دست بردار و هر چه

و من بعد با منبر مرکب نشوید هر یک این قیام تا بعد از اودست برداشته بگواه
 یکی قسم یاد کرده اند و قابل نشود آن هفت اسم را که در جاسر دیگر نقل شده است
 بگویم که بود رنگ که تازه بشه نوشته شده دفعه یک یک بر آتش اندازد
 چون در شیطانی در ساعت بفرمان حق جل و علاه ملک شوند و الله اعلم
 آنچه شریفه را که بنشین کردند چنان حاضر شوند معروض بپند قسم دهند
 باین چشمها مجموع و دفن را کش ده نمایند که رنگند لبهم الله
 الرحمن الرحیم طیبو ما الرحمن بطاسوما الرحمن
 حسبنا الله و نعم الوکیل نعم المولی و نعم النصیر
 و صلی الله علی محمد و آله اجمعین معروض باین
 اسم چنان صادق است که اسم این است سه دفعه تا حاضر شوند چنان چنان
 یا ابلیس الجن و یا رؤس الجن تعلوا تعلوا تعلوا یعنی
 می آید انگاه آمد قسم یاد کردند بها و هرگاه نیامد قسم بخوریدند
 آن هفت اسم را بر بار بگویم که در بس تازه بشه یک یک نوشته بر آتش
 بوزاند آن عهد تا بقدرت حق تا چنان ملک کنند معروض از شرف
 ایشان نجات یابند به شک این هفت اسم که با آتش اندازد
 این است باین چشمها و دفن را کش ده نمایند که رنگند حافوق
 ما فوقنا فوق قاقوق با قوق و اقوق
 لا قوق و بعد از کردن اینها بزرگوار قل ادعی را که بزرگوار حق است

خوف بکوف نوشته میکل سازد در کردن مبروع پیا و بزد البته
 نبات یا به حجب است باب و عابر حیان و بریان نقل است
 از شیخ المشایخ المحققین امیر سید علی الهدانا که هر کسی را از
 حیان در دهنه این اسما را بخورد نگاه دارد و اگر بپوشد دفع
 شود بر سه باره کافه بنوبه و بخت یک در آنش اندازد و از حیان
 نبات یا به قطره قطره ابلیس لا قیس کفیس و هیس
 عمسا فیس سا فیس مجلس و هیس و ما میس
 جبرک قطره حد کر عشاریت قلبناق بها کال
 المری فردوش مالخ ملخی هملو خیم باب کو دکی که شیر
 نخورد اند عا را بنوبه و بر کردن کو دکت بنده و لبیم الله الرحمن
 الرحیم و حرمانا علیه المراضع من قبل هل اد لکم علی بیت
 بنتم لکم و هم لفرینا ناصحون باب عقد از جال پیا و در روده
 کو سفینه هفت کره بر آن بزنده و هر کره که زنده بسم نکس و بسم رطبه نکس
 در زبان رانده هفت بار نقل اعوذ برب الفلق بر آن خواند هر کره که زنده یکبار
 بخواند و بعد از آن با قصاب نهه تا شک شود بفرمان خدا بسته کرد و با
 از جهته کم فوج این اسما را بخانه عال سه بار بچهار رکن پیا و از بلنه آب
 دست نموده بخواند و این تا بحالت بخت این اسما از غیب و غیر رسد
 این می است و عا رادل از طرف شمال خیم از طرف مشرق سیم از طرف
 جنوب چهارم از طرف مغرب پیا عبید الی شید پیا عبید الی حیم

چند سال دیوانہ

حزبانان فکروں سے

حبيب

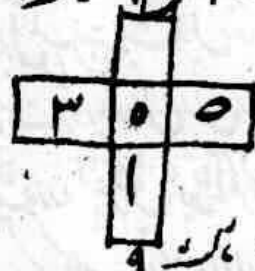
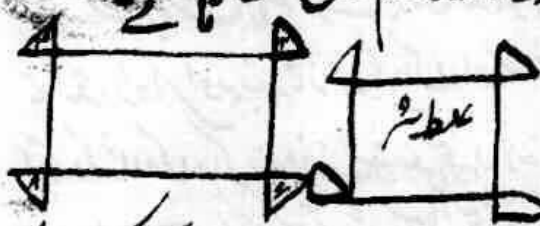
محط قلم زاد غلط است

الحج	ماونده	ماونده	ماونده
الحج	ماونده	ماونده	ماونده
الحج	ماونده	ماونده	ماونده
الحج	ماونده	ماونده	ماونده

[illegible]

سید محمد علی حسینی

باب البغض با رنك پرايز كوس و سراز و كل شمشير شمشير در بار
 شمس رستم و كوكب كعبه ص و بيان بار المصل و بر شمس
 و انار را در آب اندازد و بگويد وقت بين ۲۰ و ۲۱ چل انوار آب بخفته جدا شوند
 باب لغزني اسرار نوشته باب سكه بنويد بد هر روز تا كوز و باد آن عايشه در حركت
 الذين يفسدون في الارض ولا يفلحون قالوا انما انت من المحردين
 عقد اجل عالمي برود غم هفت كجاند كه زند در هر بار كه خواند كند در در حركت
 شود عقد كرد و فاسطالحو ان يظهر في كماله اسطالحو اللفظ
 لذار عرق ستر نه سوراخ را در دانه خول كجاند و كمان آب و فانه متوق نه باب
 ديگر بار چوب لذار در وضع هر رسته باره خور آب نيز بنوبه اول را نيز بار است و ديگر
 نيز بار چوب كوشيرا در برابر او نگاه دارند تا دم از وضع هر فارغ شود وقت نيل اول

۴		۲
۳	۵	۱
۱	۱	۶

بجه عقبت بن سوسه ب با كيه غلوه و با خود دارد
 بان جه خيلي است كه در و شراين بافته شديت است
 هذا يوم لا ينطقون ولا يؤذن لهم فجلوا
 بجه حبت كوره اما از كاه را به سادانه فلفله كند و در بيان با ز سرخ كند و در حركت
 ايش دفين كند از بار در در بجه حبت ۵ ت در زير كيد كه بنوبه بايه نيكو
 بر زوت فلفله كند بجه و لبان با خود در در در حركت عظيم دارد و در حركت و الذين امنوا
 استحقاب الله هر كه ۵ ت بنوبه بايه حبت كاه است
 با خود دارد و با كاه كه با او است در حركت بايه حبت كاه است
 با خود دارد و با كاه كه با او است در حركت بايه حبت كاه است

فتح الجال

حقه قلبی هر که نشین را بر بارگاه رسد و نشسته و اضعفه کند سواد و بانه نرینه
 و درشت لسان نه در شکر شب پس در سید و کلاه خود بر سر و برود نیز در شکر که در شکر
 این را نشسته کرد و با دل نه قله پیش نشین و صم نیم خمی فهمی که آن
 عمل مایه فاشه کل پ را نبوید بنام هر که پیش و بوجعول هذا اليوم و بطقو
 و هر که در دست نه خانه نکس و فن کند از نگه بر عدالتش نه کلا یفوزن لهم فعدله
 باب از راز سادگی به بدل سخاو پر کند و با سبک بد بوست و وضو زرد در
 رت برید که بعضی و بدای چپ نمید و بالحق انزلنا و بالحق نزل
 و با جهل خفج خفج ده کرد این رت باب در شکر است نه بوست در شکر که خنجر رخ
 نرم بید و قدری کرد که ماله را باب بیند از عجز و کمه ب بوز که مقید و کاشش و ملکیت کاید
 و اگر خط هر یک شود قدری ضل در غرو و من بودید کمال خود را که لغز و فضل با بودی که قدر
 بخت نه بد بوست او در دست میزون کند هر کس که بگری بول کرده باشد خاک کا گفته و دو
 بر کند در راه مار او به بند نازمانی که خاک به او باشد بدل گرسنه باشد چون خاک میرون
 آورده گشته کرد اگر ز هر وقت به شکر و خیم در وقت محبت بزرگ مالک لکن نزل را و در قی قار
 نباشد و هم چنین هر کس که کل غلغله بسیار آتش بهین غایت دارد که غرق بگویند که کل غلغله
 کرده باشد و مور و نهاده بطریق کاه کل در پایش و بکلین طه کند و از بار و کیه آن
 که شسته در زیر آتش سوزند میان هر دو صورت فتنه بیج دیگر از طه از ریاست که علم
 هر چه میگوید امانت است هرگاه که با بکشش بر بند از گویه پرسند که از طه و در وقت صبح
 بخور از هر چه بخورید او قبول کند و بیا بد تا نبرد و در این که او سر کردن بزند خیمه بر بانی
 او در کعبه و بار و عن چوب کرده و در خانه خلوت نشین کرده پس هر شوق نه
 و بگوید خلی جزا که و مد که بره بگوید فلکس را با و دی فلفل کا سر کمن هر چه بخورید میم
 روح او شود انکار شود از زای دزد و بکش و بر شک و بر شک بگوید که آن را با کند و دو دوزخ
 پس منحل شود که تا شک بر باد شود و عار نیست اللهم انی عوذ بک من الفقر و العجز و الخذلان

علا و ک

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

اطلبه خطيب خطب على فلي فاجوله في طلبه البلدان وانا فيما انا
 طالب كما ابحران لا ادرى اني سئل ام هو في حبل ام في القن ام
 في سماء ام في بزم ام في بحر وعلى يد من وقوف من وقد علمت ان علمه
 عندك واسمايه ببدلك وانت الذي نفسي بطفلك ولشبهه بجهتك
 اللهم فصل على عمل وال عمل ولعمل ما يرتب من طاعتك واسعا وطلبه
 سماءا واحدا وفسحا ولا تمنعني طلب عالم انقدر لي فيه رزقا لك
 عني عن هذا بي وانا فسر الي حجتك فصل على عمل وال عمل على حجتك
 فصلت لك ذو فضل عظيم باب زهد وجاهد الرسول ورضي الله عنه
 برأيت فذكره برقبته لعلك تشرف في صدقته على فعله رانام شه
 هر كس هر بايد ادب از هر اقل را در چار گوشه نه بخود در هر گوشه ديوار چهار طرف گوشه شرف
 نايد بر سرينگار رنگد تر و پرست في كتابت بايد صد اورد عالم روزي او را فراخ كند هر كس خواهد
 كه صفت او بيشتر از بقال و كافل از روا باشد اين آيه ترجمه بخت دست خويشتن
 و بخت را بر ميگرداني در دوزخ و در شرف و در فقر و در بخت بد بخت خود را بخوابان
 ساعت مقصود منكر كردايد ترجمه اين است ويل لكل افاك انا ثم ليجمع ايات الله
 يتلى عليه ثم يصير مستكبرا كان لم يسمعها ففشرح لعلا بليم اخراج هر چه
 در اهل اگر كسي كه بيشتر در شرف او بنويسد البته دست راست او را بگوشه نشاند و اگر كسي
 بشتر بد بخورد و سگت كرد و اگر بشفه طيات بنويسد و با خود دارد و ز ظلم و باهك برده
 ناني او بسته كرد و كز عدوت نايده بيشتر محفوظ ماند و نيا لروايم لغير كنهه مظهر غيب
 بخود هر كس بخت بر بد بد نال بود و بخت او بيشتر لطف كه لا بحت الله بجهت التوسل في
 القول الامم ظلم و كان الله يمينها عينا ما باب اگر خواهم كه خانه كسي را دين كنم بنويس
 اين آيه ترجمه در اهل آب نديده و بگويد و در خانه كسي باشد دين تو فرزند او را نيكو
 فلهدم عليهم رخصم بدنيهم فسوايها و لا تخاف غضبه باب كذا

[illegible]

[illegible]

چشمه

محمد بنی هف مرتبه بفرات کو کوه بخود درختان پاست کل
 من علیها فان چه چشمه غم نوشته بر تخم مرغ است زنده درین
 هف مرتبه قل بگویم بخود بگویم اللهم العن العنیم
 محبت کوه در دهنه و در حیات گذارد و درختان
 انجبت حکم به بند و خب را بر باد ناید دل در
 محبت رسته افرات فرات تختان اله
 انجبت هواه واضل الله علی علم و حکم
 محبت علی قلبه فان نولوا فقل حبی الله
 انجبت الاله هو علیه نقولت و هو
 کذا الله رب العرش العظيم له له له
 المعسر له له له له ک ک ک ک ک

ک ک ک ک ک هر کوهی هم را بر کاسه زانو نمیدارند
 راه در باغچه بروی نیه نقولت طما مثل البغض قبا به و کس یارند
 سب و این کیه بروی نبوی و در آب ستاده اند و بنام ابراهیم و علی
 بدای فند و لولستام مستحکم علی مکانتهام ولا الی اهلهم رجعون
 البغض فلان ابن فلان و عقد الرجال بورد نبوت ستم مرتبه و از بهار
 ستم مرتبه و در آب انهر ستم مرتبه بر پشت شمع از پشت شمع یک بخود نمیدارند
 نفوذ نه که بر نه مردی بوسه کرد و باب دیگر که خواهر زن را به بند کمر هم مرد
 بروی ستم حج توفایدت رخ آهونوب در درختان کوه دهنه قنیه
 تاقی من بگویم اللهم العن العنیم لبم الله الشافی لبم الله الشافی
 لبم الله العافی الموائی لبم الله العافی الموائی مع ستم مرتبه
 الارض ولا فی السماء وهو الله العظیم لبم الله الشافی لبم الله الشافی
 که بورد فاخته کن بورد و در روز یکمرتبه بخود اگر یک روز یا چند روز

خوانده نشود باز از سر کرد و بعد از هر یک روز یک بار مسکه خوانده باشد این مسکه
 یزده نوبت بخواند یا مفتوح فتح یا مفتوح فرج یا مبتدئ سبب یا مقدر لیس
 یا مقدر سهل یا مقدر محضه یا مقدر رزق یا مقدر رزق یا مقدر رزق یا مقدر رزق
 رفته باین نویسد که ای مقدر که همه را می توانی و همه را می دانی و همه را می بینی
 لا اله الا هو از خود هر سیرا در حق خود بگوید که ای مقدر که همه را می توانی
 و کلک و در آب نهد از دانه خود نام مطلوب و هزار نوبت بخواند یا خالق یا مخرج یا
 و الا من و کل معاذة الیه و غیر اینها و بعد از هر روزی هزار مرتبه یا حیات
 حیات یا هو یا الله یا حی یا قیوم یا ذا الجلال و الاکرام
 یا حی یا قیوم یا خیر یا خیر یا خیر یا خیر یا خیر یا خیر یا خیر یا خیر
 نوع دیگر اگر کسی بخواهد که در هر روز صد مرتبه بخواند و این آیه را
 در روی صورت نقش کند و نام شخص و در پشت صورت بنویسد یا خیر یا خیر یا خیر
 باشد در آخر روز که قرقر حق باشد و بخورد و در هر روز صد مرتبه بخواند
 الذین کفروا فاضربوا رقابهم یا خیر یا خیر یا خیر یا خیر یا خیر یا خیر یا خیر
 ای نوشته بگو یا ملائکه الله افعلوا کذا و کذا او بگو یا ملائکه الله افعلوا کذا و کذا
 یا ملائکه الله افعلوا کذا و کذا یا ملائکه الله افعلوا کذا و کذا یا ملائکه الله افعلوا کذا و کذا
 قرآن یا فضل من احدیها و لم یقبل من الاخر قال لا فضلناک قال نعم
 یتقبل الله من التائبین لمن یسقط الی یدک لنتقلنی ما انا یا سبط یدک الی یدک
 لا فضلناک انی انا فی اهد رب العالمین انی اهد رب العالمین انی اهد رب العالمین
 فتكون من اصحاب النار و الذی جزاء الظالمین و من اصحاب النار و الذی جزاء الظالمین
 قتل احیه فضلناک یا صبح من الخاسرین یا صبح من الخاسرین یا صبح من الخاسرین

نموده شفا باید که خواهر سیر از رختان خفته و کمر بسته رنگ ریزه است نمودیم
 و بر بام خانه نرس اندازیم نه از هم از هم ولولناط لطفا الحایه ولولناط النخا
 الحی از صحت رول ص ل م ر و ا ب و نه که بر سر در در و شیه چهار کشت نازیکه بر سر
 و در کک ابل بعد از رخت و حله ص نازده مرتبه و در کک نیم بعد از رخت و حله ص نازیکه
 و در کک نیم بعد از رخت و حله ص نازیکه و در کک نیم بعد از رخت و حله ص نازیکه
 سر سید بزرگ و یا الله ص نازیکه و در کک نیم بعد از رخت و حله ص نازیکه
 این فارسی حجت نازیکه اولاد که ششم نوزاد در خانه کف و فن بند

۶	۲	۲
۱	۵	۹
۸	۳	۴

در رخت و حله ص نازیکه و در کک نیم بعد از رخت و حله ص نازیکه
 سر سید بزرگ و یا الله ص نازیکه و در کک نیم بعد از رخت و حله ص نازیکه
 این فارسی حجت نازیکه اولاد که ششم نوزاد در خانه کف و فن بند

۲	۹	۴
۲	۵	۳
۶	۱	۸

۲	۹	۴
۲	۵	۳
۶	۱	۸

باب دیگر هر که سرور
 هر روز سه نوبت این را سه
 نوبت و بر خانه خود هر روز نوبت
 اللهم الرحمن الرحیم

یا الله یا الله یا الله یا رب یا ذی الجلال و الاکرام یا ارحم الراحمین
 یا قیوم سئلک باسمک العظیم ان تفرقنی من ذی منق و ساجد لا طینا
 بر جنت یا ارحم الراحمین خیر آواره که بسوی آنکه نمودن در فن کن اما سخن سخن
 المونی و نکتب ما قدموا و انا هم و انشی احببتنا فی لها صیبر
 و ما علینا الا البلیغ البلیس ان اذا الفی کذا الی صیبر و اذا قبل الفی
 مما سن تکم نه قال کذین کفروا للذین امنوا انظروا من انشا قهقهه

ان تم الا فی ضلالت صباں جہ آورہ کے سوا اذ انزلت لکم من سورہ
 سورہ الم تر کیف و مقطع الحروف نبویہ و مقام نکس و فن کند و اگر حروف
 افور اور اول تقدیم کند زفو از نماید بابت نکس و اگر نکس پیش زفو نماید کور
 مکہ در و بجا و سبب داده کور و نام محمد و نام مادر خود نام ان شخص فاکر شمس خواہ کور
 بستہ کرید بنویسند کسی کو چہ و کیکور نہ رسد بہارت و یا سورہ سہ عدد در کف
 زافندہ بر کف کور سہ

می	می	فعل لا	بنکون
فعل لا	بنکون	فعل لا	می
بنکون	فعل لا	می	فعل لا
می	فعل لا	بنکون	می

از قنده بر سر لک
از نیکو از خود ز مانی سرف
سورمه بند و روضه شاد
چون اذنا تو می
واد النمل قالت غمته
ما انبها الخ الا طواصا
انکم لا تحیطنکم سلیمان
وخوده وفهم لا یغیر
از تبه خوار و آب

در هر یک از این دو باب
یک و ده عدد است
که با هر دو باب
و این هر یک از این دو باب
باشد و هر یک از این دو
در هر یک از این دو باب
نظارت و مدیریت خواهد

سنا ۱۰۱	ع ۱۰۱	الرحمن	الرحيم
الرحيم	الرحمن	ع ۱۰۱	سنا ۱۰۱
سنا ۱۰۱	ع ۱۰۱	الرحمن	الرحيم
الرحيم	الرحمن	ع ۱۰۱	سنا ۱۰۱
سنا ۱۰۱	ع ۱۰۱	الرحمن	الرحيم
الرحيم	الرحمن	ع ۱۰۱	سنا ۱۰۱
سنا ۱۰۱	ع ۱۰۱	الرحمن	الرحيم
الرحيم	الرحمن	ع ۱۰۱	سنا ۱۰۱

عقربا ای عهد اس عهد و رحمتی عهد
ایست قبتیدا الخب و تها اغنی عنده مالک و ما کب
نسیلی نارا ذات لب اعرقت قلبه لیس له لا یكون صبرا

ولا قرارا ولا اكل ولا شرب ولا نيام على محبة فلا اى نلحق
 وامرته حالة الخط في جلد جلد مرسل اگر خواهر سولی که سر خار
 اندازی از خاک قدم هر کدام قدری در دار و سوره و الحاد است که بر آن خاک بوی
 بسم اند کس در آن اندازد به اے اثم باب سوره لم یکن لا عذب جبر
 به غلظت بر نیک سرخ بوی نام هر کس که خون در آتش بخورد و انفس در آتش بخورد
 دفع تب و کس در وقت که من این شعر را نوشته بودم در اولاد حسنه یک
 آهن فایه اول روزه خوب شود و اگر دفع نشود و غیره و تم هر یک که نشود و غیره
 روزه به شک دفع شود **هـ** قال الشيخ احمد البو
 فی شمس المعارف لصوره لا اله الا الله محمد رسول الله علیها و علیها
 و کفریم و بینه در ربع عشرین اتم مده غمته عشره یوما و شرطان یوم صا
 و غلظه عشره زامن که کثرت از اینهاست فرغ منه روح او فیه روح جسد له یوما و لیس
 دنیا را یکد که روح کثرت از اینهاست فرغ منه روح او فیه روح جسد له یوما و لیس
 فی طبع شب جمعه بین تمام چشم و حرکت نماز و حجت که از او و بعد شب را یکد که از او و بعد
 بگوید که در شب است که از او و بعد شب را یکد که از او و بعد شب را یکد که از او و بعد
 و بعد باز شب را یکد که از او و بعد شب را یکد که از او و بعد شب را یکد که از او و بعد
 یا مولای یا فاطمه اغنیانی طریقه هم چهار ضرب از صله حیات است
 بر کس بجز اوله است تلف کرده است در سه مضر که با او و در بهجت اجابت است
 که حیات است مضره است در هر مضره که در بوی یک روزه و یک روز چهار مضره
 روزه و شصت و شش عدد رنگ روزه بر چهار مضره که یکد و نه یکد که یکد و نه یکد
 بخون و در کوه دال از نل و تمام شود و دفن کند و در اول حرکت نماز که از او
 و یکم نه بود یکس بخون و در نل است یکد که از او و بعد شب را یکد که از او و بعد

دفع
 جوی
 جوی
 جوی

مدینه اندید بکفایتی که ذلل صعوبتها و کفایتی شرفها فائز الکافی العالی
 القالب القاهر و بعد بر در شروع که خوانند چرا ضرب بطریق فکر است
 انهم العنصر ثم ابا بكر ثم عثمان ثم عمر ثم عثمان ثم عمر ثم عثمان
 آیه بکر هر دو یک روز هر روز وقت طلوع آفتاب هر یک رویت غروب
 چهل و یک بخند برای حج است و آنها مجرب است هر روز بخندش کم باشد
 این دعا را با خود بردارد و آن من الحجاره لما ینفجر منه الانهار و ان منها
 لما یهبط من خشية الله و ما الله بغافل عما تعملون هرگاه توبه و در آن
 این کلمات را بگوید است تعلم حاجتی وانت قادر علی فرجی و خلصتی
 من هذه الملهه یا رحمانی سبحانک و الله یومع ان در مرتبه بر سر نه خیم
 کند بزیب بخورد اولی حتی اذ ارباب فی السفینه خرقها و در راه
 اولم یزال الذین کفروا ان السموات و الارض کانتا و قافقنا
 و جعلنا من الماء کل شیء حی افلا یؤمنون و برسم نوبه فاستخاط
 فاستوی اهل را کجوز و برسم الشفیع هم را کجوز و الله سیم را کجوز و اگر چه
 طبع خود در این ایات و نبوی بنیت و غفرل و کذب او شب در زمین
 هندی و روز بر بازو بند و تبه قرار و در لایم باشد در خود شمرت و مرآتین
 و بخند مزدون و بخند و نعمت الله و الذین امنوا امثلهم اقد و لو ان الذین
 ظلموا اذ یرون العذاب ان القوة جمعا و ان الله شدید العقاب فیکفیکم
 وهو السميع العليم و الهکم الذی لا اله الا هو الرحمن الرحیم ایاک نعبد و ایاک
 نستعین اللهم الف بین قلوب ثلاث و کما الف بین اسل و یوسف
 عیسی و امراه الغرین قواد و فیها هن نفس قد شغفها جانا انما انزلنا
 همه بر آمدن حاجات است روز هر روز وقت نوبت سوره الم نشرح را بخواند که
 حرف زند بخزند و در محبت هر نماز مجرب است اگر که خواهد یا در هر روز یکبار

من قریب
 و در یک
 روز
 بخند
 برای
 حج
 است
 و آنها
 مجرب
 است
 هر روز
 بخندش
 کم باشد
 این دعا
 را با خود
 بردارد
 و آن من
 الحجاره
 لما ینفجر
 منه
 الانهار
 و ان منها
 لما یهبط
 من خشية
 الله و ما
 الله بغافل
 عما تعملون
 هرگاه
 توبه و در
 آن این
 کلمات
 را بگوید
 است تعلم
 حاجتی و انت
 قادر علی
 فرجی و خلصتی
 من هذه
 الملهه یا
 رحمانی
 سبحانک و
 الله یومع
 ان در
 مرتبه
 بر سر نه
 خیم کند
 بزیب
 بخورد
 اولی حتی
 اذ ارباب
 فی السفینه
 خرقها و در
 راه اولم
 یزال الذین
 کفروا ان
 السموات و
 الارض کانتا
 و قافقنا و
 جعلنا من
 الماء کل
 شیء حی افلا
 یؤمنون و برسم
 نوبه فاستخاط
 فاستوی اهل
 را کجوز و برسم
 الشفیع هم را
 کجوز و الله
 سیم را کجوز
 و اگر چه طبع
 خود در این
 ایات و نبوی
 بنیت و غفرل
 و کذب او شب
 در زمین هندی
 و روز بر بازو
 بند و تبه
 قرار و در لایم
 باشد در خود
 شمرت و مرآتین
 و بخند مزدون
 و بخند و نعمت
 الله و الذین
 امنوا امثلهم
 اقد و لو ان
 الذین ظلموا
 اذ یرون
 العذاب ان
 القوة جمعا
 و ان الله
 شدید العقاب
 فیکفیکم و
 هو السميع
 العليم و الهکم
 الذی لا اله
 الا هو الرحمن
 الرحیم ایاک
 نعبد و ایاک
 نستعین اللهم
 الف بین قلوب
 ثلاث و کما
 الف بین اسل
 و یوسف عیسی
 و امراه الغرین
 قواد و فیها
 هن نفس قد
 شغفها جانا
 انما انزلنا
 همه بر آمدن
 حاجات است
 روز هر روز
 وقت نوبت
 سوره الم نشرح
 را بخواند که
 حرف زند
 بخزند و در
 محبت هر نماز
 مجرب است اگر
 که خواهد یا
 در هر روز
 یکبار

من قریب
 و در یک
 روز
 بخند
 برای
 حج
 است
 و آنها
 مجرب
 است
 هر روز
 بخندش
 کم باشد
 این دعا
 را با خود
 بردارد
 و آن من
 الحجاره
 لما ینفجر
 منه
 الانهار
 و ان منها
 لما یهبط
 من خشية
 الله و ما
 الله بغافل
 عما تعملون
 هرگاه
 توبه و در
 آن این
 کلمات
 را بگوید
 است تعلم
 حاجتی و انت
 قادر علی
 فرجی و خلصتی
 من هذه
 الملهه یا
 رحمانی
 سبحانک و
 الله یومع
 ان در
 مرتبه
 بر سر نه
 خیم کند
 بزیب
 بخورد
 اولی حتی
 اذ ارباب
 فی السفینه
 خرقها و در
 راه اولم
 یزال الذین
 کفروا ان
 السموات و
 الارض کانتا
 و قافقنا و
 جعلنا من
 الماء کل
 شیء حی افلا
 یؤمنون و برسم
 نوبه فاستخاط
 فاستوی اهل
 را کجوز و برسم
 الشفیع هم را
 کجوز و الله
 سیم را کجوز
 و اگر چه طبع
 خود در این
 ایات و نبوی
 بنیت و غفرل
 و کذب او شب
 در زمین هندی
 و روز بر بازو
 بند و تبه
 قرار و در لایم
 باشد در خود
 شمرت و مرآتین
 و بخند مزدون
 و بخند و نعمت
 الله و الذین
 امنوا امثلهم
 اقد و لو ان
 الذین ظلموا
 اذ یرون
 العذاب ان
 القوة جمعا
 و ان الله
 شدید العقاب
 فیکفیکم و
 هو السميع
 العليم و الهکم
 الذی لا اله
 الا هو الرحمن
 الرحیم ایاک
 نعبد و ایاک
 نستعین اللهم
 الف بین قلوب
 ثلاث و کما
 الف بین اسل
 و یوسف عیسی
 و امراه الغرین
 قواد و فیها
 هن نفس قد
 شغفها جانا
 انما انزلنا
 همه بر آمدن
 حاجات است
 روز هر روز
 وقت نوبت
 سوره الم نشرح
 را بخواند که
 حرف زند
 بخزند و در
 محبت هر نماز
 مجرب است اگر
 که خواهد یا
 در هر روز
 یکبار

[illegible]

